

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010941
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010941.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., F. G. H. XXX/XX, t. č. na slobode, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2025 v Trenčíne, o sťažnosti prokurátorky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/38/2025 zo dňa 06. augusta 2025 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/29/2024 zo dňa 27. januára 2024 bol A. B. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pričom výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom, a to tak v domácom prostredí, ako i na verejnosti a uložený trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 0T/29/2024-158 zo dňa 03.05.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1Tos/64/2024 zo dňa 02.07.2024, súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadil mu výkon úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajský súd v Žiline č. k. 1Tos/120/2024-390 na neverejnom zasadnutí konanom 26.11.2024 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným A. B. C. proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 0T/29/2024 zo dňa 16.10.2024. Rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Žilina, sp. zn. 0T/29/2024 zo 16.10.2024 a o odklade výkonu úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 27.01.2024, č. k. 0T/29/2024-53, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 03.05.2025 č. k. 0T/29/2024-158, právoplatným dňa 02.07.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 1Tos/64/2024-222 z 02.07.2024, do 02.01.2025. V závere odôvodnenia predmetného uznesenia súd uviedol, že odsúdený je povinný nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody dňa 03.01.2025 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava. Odsúdený na výkon trestu odňatia slobody riadne nastúpil v termíne uvedenom súdom,

a to 03.01.2025.

Dňa 29. októbra 2024 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. augusta 2025 rozhodol uznesením sp. zn. 2PP/38/2025 doslova takto:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, p o d m i e n e č n e p r e p ů š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/29/2024 zo dňa 27.01.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/29/2024 zo dňa 03.05.2024 a s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/64/2024 zo dňa 02.07.2024.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému u r č u j e skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok a súčasne sa n a r i a ě u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 1 (jeden) rok a zároveň sa odsúdenému u k l a d a j ú v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:
- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.“

Proti uvedenému uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátorky okresnej prokuratúry) podala v neprospech odsúdeného sťažnosť prokurátorka, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu aj písomne odôvodnila. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedla, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, pretože u odsúdeného v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona nie je podľa jej názoru splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Považovala za potrebné poukázať na trestnú minulosť odsúdeného, ako aj na obsah hodnotenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, týkajúci sa rizika recidívy trestnej činnosti, ktoré bolo u odsúdeného vyhodnotené ako stredné, v súvislosti s čím aj resocializačnej prognózy odsúdeného bola ustálená ako menej priaznivá. Odsúdený vykazuje v odpise registra trestov 5 záznamov, pričom ide výlučne o trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. V napadnutom uznesení samosudkyňa dôvodí tým, že odsúdenému bolo odňaté vodičské oprávnenie doživotne, čo okrem samotného postoja odsúdeného súd prvej inštancie považuje za dostatočnú záruku toho, že sa už ďalšej trestnej činnosti nedopustí, tento argument však podľa názoru prokurátorky nemá oporu v doterajšom spôsobe života odsúdeného, ktorý už v čase, keď mal uložený zvýšený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá, opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, následne aj keď už mal uložený doživotný zákaz riadiť motorové vozidlá, tento zákaz opäť nerespektoval a viedol motorové vozidlo. Na odsúdeného bolo už v minulosti pôsobené aj ukladaním alternatívnych trestov, dokonca aj v prípade odsúdenia Okresného súdu Žilina sp. zn. OT/29/2024 dostal odsúdený možnosť prostredníctvom uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody preukázať, že dokáže viesť riadny život, avšak túto možnosť nevyužil a jeho konanie sa dostalo opätovne do stretu so zákonom, v dôsledku čoho aj došlo k premene podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody na trest nepodmiennečný. Ani opakované odsúdenia tak podľa názoru prokurátorky nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia života riadneho občana. Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 194 odsek I písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietne.

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátorky vyjadril prostredníctvom obhajcu v podaní zo dňa 19. septembra 2025, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje so sťažnostnou námietkou prokurátorky spočívajúcou v skutočnosti, že nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v existencii odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Uviedol, že riadne vykonáva uložený trest odňatia slobody, ktorý v jeho prípade plní svoj účel výchovnej funkcie. Od nástupu do výkonu trestu sa správa disciplinovane, prejavuje rešpekt a úctu voči príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, zodpovedne si plní všetky uložené povinnosti. Svoje skutky viackrát oľutoval. V jeho správaní je zreteľný pozitívny posun, čo nasvedčuje tomu, že po prepustení z výkonu trestu na slobodu

bude viesť riadny a zákonný život a bude sa správať tak, aby sa viac nedostal do kolízie so zákonom. Túto prognózu podporujú aj ďalšie významné okolnosti ako je skutočnosť, že je jediným žiteľom rodiny, ako aj jeho aktívna snaha zabezpečiť rodinu či už po finančnej stránke ako aj po materiálnej stránke. V tomto smere treba podotknúť, že odsúdenému

bolo rozhodnutím udelené mimoriadne voľno na opustenie Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, ako aj udelená pochvala, pričom ústav vo svojom hodnotení odporučil podmienené prepustenie odsúdeného. Osobné a rodinné pomery sú veľmi dôležitým elementom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Do času, kým odsúdený nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody bol žiteľom rodiny družky a dvoch maloletých detí, ktorí bývajú v rodinnom dome spoločne s otcom odsúdeného, ktorý má zdravotné problémy. Okrem toho je odsúdený otcom aj dvoch plnoletých detí, Ley (23 rokov) a Patrika (21 rokov), ktoré študujú na vysokých školách. Odsúdený si voči nim plní vyživovaciu povinnosť, pričom tiež nie je možné zabezpečovať a plniť si vyživovaciu povinnosť voči deťom v čase, keď je vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený vo svojom vyjadrení uviedol, že jeho umiestnením do výkonu trestu odňatia slobody sa vážne ohrozuje bytostná existencia jeho družky a ich spoločných detí a vo svojej podstate aj jeho otca, nakoľko práve odsúdený bol zarábajúcim členom ich rodiny. Tak isto táto situácia má negatívny dopad aj na jeho maloleté deti, ktorým doma chýba hlava rodiny. Odsúdený má aj naďalej aktívnu živnosť, čo svedčí o jeho záujme pracovať a ochotne sa zaradiť späť do bežného spoločenského života. Skutočnosť, že si udržiava podnikateľskú činnosť aj počas výkonu trestu odňatia slobody preukazuje jeho zodpovedný prístup k pracovným povinnostiam a snahu finančne zabezpečiť a postarať sa o svoju rodinu. Táto zodpovednosť voči blízkym a jeho pripravenosť pracovať sú jasným dôkazom toho, že si uvedomuje následky svojho konania a je odhodlaný viesť riadny život. Vo výkone trestu odňatia slobody si odsúdený v plnom rozsahu uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania a taktiež negatívne dôsledky postihujúce celú jeho rodinu. Aj týmto spôsobom prejavuje úprimnú ľútosť nad svojim nezákonným konaním. Na základe vyššie uvedených skutočností odsúdený navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátorky, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 26. septembra 2025, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 23. októbra 2025 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmieneného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálными podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu odňatia slobody a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci krajský súd v súlade s vysloveným právnym názorom okresného súdu v napadnutom uznesení zistil, že všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného, uvedené v ustanovení § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona boli jednoznačne splnené. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odsúdený vykonal príslušnú požadovanú časť (jednu polovicu) z výmery trestu odňatia slobody dňa 01. júla 2025, a teda formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody týmto bola splnená.

Okresný súd správne vyhodnotil aj splnenie dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona keď konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal súd prvého stupňa všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, že odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie, keďže úprimne priznal a opakovane oľutoval spáchanie trestnej činnosti, pričom si uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania a taktiež negatívne dôsledky,

postihujúce celú jeho rodinu. Hodnotenie ústavu je z celkového hľadiska pozitívne, odsúdený sa interným podmienkam prispôbil bez problémov. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, zaznamenaný bol iba jeden menší nedostatok, ktorý bol vyriešený formou pohovoru. Zároveň je kritický k užívaniu návykových látok, zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti (vykonáva čistiace a upratovacie práce, zúčastňuje sa na edukatívnych aktivitách právneho a sociálneho charakteru). Doposiaľ mu bola udelená jedna disciplinárna odmena vo forme pochvaly za plnenie stanoveného programu zaobchádzania. Kontakt sa snaží udržiavať s celou svojou primárnou rodinou, pravidelne s jej členmi telefonuje. Udelené mimoriadne voľno na opustenie ústavu v dňoch od 09.07.2025 do 13.07.2025 taktiež strávil práve s rodinou na domácej adrese v E.. Riadne a včas sa potom do ústavu vrátil.

Prokurátor v rámci sťažnosti namietal splnenie druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia, a teda odôvodnené očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, keď argumentoval predovšetkým jeho trestnou minulosťou a rizikom recidívy trestnej činnosti. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že odsúdený získal odporúčacie stanovisko na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd v tomto smere považuje za dôležité najmä to, že u odsúdeného je badať reálnu snahu po vlastnej náprave, a že sa ďalšej trestnej činnosti bude vyhýbať, pričom odsúdený úprimne priznal a opakovane oľutoval spáchanie trestnej činnosti. Od nástupu do výkonu trestu sa správa disciplinovane, prejavuje rešpekt a úctu voči príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže, zodpovedne si plní všetky uložené povinnosti. U odsúdeného tak došlo k pozitívnej zmene jeho správania a postoja, ktorý fakt sa prejavil aj tým, že odsúdenému bolo rozhodnutím ústavu udelené mimoriadne voľno na opustenie ústavu, pričom tento čas odsúdený strávil s rodinou. Podstatnou skutočnosťou podľa názoru krajského súdu, ktorá viedla k záveru o vecne správnom a zákonom napadnutom uznesení samosudkyne je tá skutočnosť, že riziko recidívy u jeho osoby je tiež znižované edukáciou a kritickým postojom odsúdeného vo vzťahu k užívaniu návykových látok. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s blízkou rodinou (družka, deti a otec), z ktorého možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody sa odsúdený snažil svoju rodinu vopred zabezpečiť, a to najmä po finančnej stránke, čo značí jeho zodpovednosť. Po prepustení na slobodu má odsúdený zreteľnú predstavu o svojom ďalšom fungovaní, a to aj po pracovnej stránke. Stále má fungujúce živnostenské podnikanie, ku ktorému sa chce vrátiť. Skutočnosť, že si udržiava podnikateľskú činnosť aj počas výkonu trestu odňatia slobody preukazuje jeho zodpovedný prístup k pracovným povinnostiam a snahu finančne zabezpečiť a postarať sa o svoju rodinu. Táto zodpovednosť voči blízkym a jeho pripravenosť pracovať sú jasným dôkazom toho, že si uvedomuje následky svojho konania a je odhodlaný viesť riadny život. Krajský súd preto konštatuje, že nakoľko odsúdený má po prepustení zabezpečené bývanie v rodinnom dome v obci E. a jeho prepustenie odporučil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody, v zhode s názorom okresného súdu je u odsúdeného daná dostatočná záruka vedenia riadneho života po prepustení na slobodu.

Napokon aj súd prvého stupňa, hoci rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného, na posilnenie účinku svojho rozhodnutia a dovŕšenia jeho nápravy, zohľadniac aj vyššie uvedené zistené nedostatky menej závažného charakteru, uložil odsúdenému popri primeranej skúšobnej dobe aj probačný dohľad nad jeho osobou, vrátane primeraných povinností, ktoré je odsúdený v rámci probačného dohľadu povinný splniť, s čím sa krajský súd rovnako v celom rozsahu stotožnil.

Napadnuté uznesenie okresného súdu je teda vecne správne a dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e** je prípustná.